

İnsan ruhunu sıkıntılardan, çöküntülerden, geleceğe kuşku ile bakmaktan, güvensizliklerden, umutsuzluklardan, özetle bunalımlardan kurtaracak en etkili tedavi Yüce Allaha inanmaktır. Bu inanç insanlara daha ana kucağında bir çocuk iken ailede verilir. Ana, konuşmaya başlayan çocuğuna oturup kalkmayı, edepli konuşmayı, büyüklere saygılı olmayı, çevresini sevmeyi ve korumayı öğretirken Yüce Allah'ın sonsuz gücünü, ona bağlılığı ve onun kulları olan bizlere öğütlerini de sık sık yineler. Böylece insanlar inançları doğrultusunda ilk yaygın din eğitiminden geçmiş olurlar. Kanımca en etkili eğitimlerinden biridir bu.... Ancak bu ev içi verilen eğitiminin olumlu bir sonuç vermesi için aile bireylerinin doğru bilgilere sahip kişiler olması koşulu çok önemlidir.

Bizim toplumumuz yüzde 99 Müslüman olan bir toplumdur. İslam'ın kutsal kitabı Kuran-ı kerim Arapça inmiş olduğundan ve bugüne kadar da ibadet, tıpkı XV ve XVI yüzyıl Avrupa'sında İncil Latince okunması gibi yabancı bir dilde yani Arapça olduğu için İslam dini, Türk Toplumuna ancak aracılardan niyet ve kapasiteleri ölçüsünde ulaştırabilmiştir. Hristiyan Avrupa yabancı dilde uygulanan din eğitiminin acısını 1600 yıl çekti. Sonunda Luter ve Kalven gibi dürüst Hristiyanlar, insanların vicdanlarına ve ekonomik varlıklarına egemen olmak isteyen din adamlarının saltanatını, İncili Avrupa dillerine çevirerek sona erdirdiler.

Bizde'de yüzyıllar boyunca İslam'ı iyi bilen ve doğru öğreten din bilginleri yetiştiği gibi, yanlış bilgilerle halka korku saçarak otorite sağlayan ve bu yoldan çıkar elde eden kişiler sayılamayacak kadar çoktur.

Yalnız biz de değil Arap olmayan Müslüman ülkelerin çoğunda bu fatalist duygular, toplumlara aşılanmaktadır.

Akılcı bir din olan İslam IX ve X yüzyıllardaki akılcı uygulama dışında, gerçeklerden uzaklaştırılıp geriye yönelik bir yola çekildiği içindir ki, Müslüman ülkeler bugün çağdaş uygarlığın gerisinde kalmışlardır.

Bilime büyük ölçüde değer veren İslam dini o hale getirilmiştir ki, kadınlar Kur'an hükümleriyle saptanmış olan miras haklarını bile elde edememişlerdir. Kadının eğitilmesi, toplum içinde etken görevlere getirilmesi, bilinçlendirilmesi önlenmiştir. Bu yalnız orta ve yeni çağda değil bugün bile Pakistan, Afganistan, İran özetle laik olmayan tüm İslam ülkelerinde küçük istisnalar dışında sürdürülmektedir.

XVI Yüzyıl Avrupasında büyük gelişmeler kaydedilirken, Osmanlı İmparatorluğu, İslam'ın felsefesinden habersiz olan bağnazlıkların şiddete karşı çıkmaları yüzünden matbaa gibi mükemmel bir eğitim aracından 250 yıl yoksun kalmıştır. Kur'an'ın <Oku!2 emrine rağmen... Gene bu bağnazlar XIX yüzyılda bile karantinaya yazı tahtasına, fes ve ceket pantolan giymeğe ve eğitim görmüş genç subaylara, akla gelen her yeniliğe karşı çıkmışsavaştı ve birçok ocakların sönmesine neden olmuşlardır.

Örneklerini tarihimizde içimiz burkularak okumaktayız. Son örnekleri Kabakçı ayaklanması, 31 Mart olayı, Şeyh Said isyanı, menemen'de Kubilay faciası olarak tarihe geçti.

İslamın amacı doğrultusunda uygulama görmesi için vicdan özgürlüğünü sağlamak gereklidir. İslam tarihini çok iyi bilen ve dört halife dönemini dört ciltlik tarih hazırlanırken bizzat yazan Mustafa Kemal 1924 'te dinle devlet işlerini birbirinden ayırdı. Amacı dini vicdanlardaki yüksek yerine oturtmaktır.

Sözlerimi Mustafa Fazıl Paşa'nın Sultan Abdülaziz'e bir mektubundaki şu sözleriyle bitiriyorum: Ulusların hukukunu tayin eden şey din ve mezhep değildir. Din ezeli gerekler makamından durup kalmazsa, yani dünya işlerine müdahaleye kalkışırsa, herkesi yakar, kendisi de zarar görür".. Kalın Sağlıcakla!